

SÁROSD
POLGÁRMESTERI ÜNNEPI BESZÉD
MÁRCIUS 15.-EI MEGEMLÉKEZÉSRE

2014. Március 14. 17:00 óra, Sárosdi Művelődési

Tisztelt Megemlékezők, az Ünnepségen megjelent Hölgyek és Urak, Gyermekek!

Nemzeti ünnepeink közül kiemelkedő helyet foglal el március 15., hiszen minden magyar, párt, mozgalom, legkülönbözőbb gondolkodású ember magáénak vallja, sajátjának érzi. A magyar nép mindig tiszta szívvel, fenntartások nélkül ünnepli eme magasztos eseményt. Büszkén emlékezik vissza a 166 éve lezajlott forradalom és szabadságharc példaértékű üzeneteire.

De mit is ünnepelünk március 15-én? Miért tűzünk nemzeti színű szalagot, kokárdát mellkasunkra?

Kossuth Lajos szavait idézve:

„Ezredéves történelmünk bizonyosságul szolgál, hogy nem vagyunk gyermek nemzet; 1848-i történelmünk bizonyosságul szolgál, hogy nem vagyunk elaggott nemzet.”

Az 1848–49-es forradalom és szabadságharc Magyarország újkori történetének egyik meghatározó eseménye, a nemzet i identitás egyik alapköve. Társadalmi reformjaival a polgári átalakulás megindítója, önvédelmi harcával a nemzeti mitológia részévé vált. Erre az ünnepre büszke minden magyar, határon innen és azon túl. Méltán is lehetünk büszkék, hiszen 1848. március 15-én példaértékűen cselekedtek a márciusi ifjak, mikor szabadságukért szembeszálltak az elnyomó hatalommal.

Mit is jelképez midez számunkra?

Azon az esős délelőttön megszületett valami, egy olyan erő mely megrengette az akkori Pest utcáit. A szabadságot nem egy arctalan tömeg vívta ki. Az egyének kiknek neveit (Petőfi, Jókai, Táncsics és még sorolhatnám) örökre emlékezetünkbe véstük. Ők azok, akik a közös célért tenni tudtak és legfőképpen tenni akartak. Személyük teremtették és egyben alkották meg a szabadságot. Mindehhez nélkülözhetetlen volt a fent említett erő. Az erő melyet úgy hívnak: **ÖSSZEFOGÁS!**

Akaratukat összekovácsolta, erejüket megsokszorozta, mert tudták, hogy nagy dolgokra képesek, ha összefognak.

Rájuk emlékezünk-e napon, kik felismerték az egység eget rengető erejét. Tetteikben a végsőig bízva, elszántan, reménnyel telve cselekedtek. Legyünk hát büszkék azokra a magyarokra, akik kinyilvánították akaratukat 1848-ban, s EGY EMBERKÉNT álltak a szabadság elnyeréséért az elnyomással szemben. A hősök iránti tisztelet készíti, hogy minden év március idusán kokárda kitűzésével megemlékezzünk.

Fontos, hogy eme elismerő tiszteletet tovább adjuk a felnövekvő nemzedékeknek. Ünnepi megemlékező műsorokkal és az események felelevenítésével megértessük gyermekinkkel a forradalom magasztos eszméit.

Hiszen ez nem csupán a történelem tanítása, hanem jelenünk kötelessége a jövő számára. Széchenyi gondolata erősít meg bennünket ebben:

„Múlton nyugszik a jelen, s azon a jövőndő”

A nemzet összetartásának tudata 1848 óta a leggazdagabb erkölcsi, szellemi és érzelmi erőforrásunk.

Tekintsük hát tanításnak, megélt tapasztalatnak a múlt eseményeit.

„Ha a jelent a múltból fakadó tudással éljük, nem kell félnünk a jövőtől! „

Éljen bennünk is a tudás, hogy összefogva nagy eredményeket érhetünk el. Az összefogáshoz bizalomra van szükség, amely nélkül az ország nem működhet jól. Mindez igaz egy vidéki település lakóirai is, hiszen Sárosd a mi kis országunk, földünk, életterünk. Minden nap küzdünk, hogy szebbé élhetőbbé tegyük településünk. Ahhoz, hogy a múltban és a napjainkban kitűzött célokat meg tudjuk valósítani, bízunk, kell egymásban. Ez az egyetlen helyes út melyen járva, meg tudjuk valósítani a közösen elképzelt terveinket.

Egy közösség csak akkor emelkedik ki a többi közül, ha a célhoz vezető úton segítünk egymáson. Bátorító, támogató kezet nyújtunk elesett, elkeseredett társaink számára. Büszkén, örömmel fogadjuk egymás sikereit. Csak akkor van összetartás, ha együtt lélegeznek, ha a szívük egy ütemre dobban, melyhez arra van szükség, hogy közös céljaink legyenek, melyekért együtt teszünk.

Az említettekre legyen példaértékű a márciusi ifjak és az 1848-49-es szabadságharc hősinek cselekedetei. Az akkori kor mindezt csodának élte meg, hiszen szabadságuk eljövételének hajnalát látták Március 15-én.

Jókai Mór szavaival zárnám ünnepi beszédem:

„Kell, hogy történjenek! Olyan csodák, amiket tíz nemzedék megemlegessen. Példákat kell adni ennek a nemzetnek, amik a szíveket megerősíték.”

Éljen a magyar szabadság, éljen a haza!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Sárosd, 2014.03.14.

Dunkl Gergely s.k.

polgármester